

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 2. Sanctissima Virgo vult salutem fidelium servorum suorum, ipsámque magno cum zelo procurat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Sola oratio
Sanctissimæ
Virginis
prævalet
cunctis ora-
tionibus
omnium
Sanctorum.

MARIA! tantummodo velis salutem nostram, & salvi erimus. O Mater admirabilis! Tu potes omnia, quæ volueris; ah meam tantum velis salutem, & hujus habe certitudinem. Ita, dicebam

ipsi, fateor, ipsam solam id posse; difficultas est nosse, an id velit. Oportet amovere hanc difficultatem, reposuit mihi Viator, tibi que ostendere, illam verè id velle, id que reipsa procurare.

§. II.

Sanctissima Virgo vult salutem fidelium servorum suorum, ipsamque magno cum zelo procurat.

Psal. 173.
7. 3.

Theologi docent, Omnipotentiam Dei consistere in divinâ ipsius voluntate, idemque ipsi esse, aliquid voluisse illudque fecisse. *Omnia, quæcumque voluit fecit.* Prærogativa est solius Omnipotentis Dei, consistere totam in voluntate ejus; potentia nostra non consistit in voluntate nostrâ, sed ex adverso voluntas nostra consistit in nostrâ potentia: dico potentiam nostram non consistere in nostrâ voluntate, siquidem non possumus omnia facere, quæ volumus; & verum est, voluntatem nostram consistere in potentia nostrâ, quia disponere circa ipsam possumus, sicut volumus.

Non nisi sola Sanctissima Virgo hæc fruitur prærogativâ, ut imitetur in hoc Omnipotentiam Dei, quod potentiam suam possideat in voluntate suâ, ita ut dici de ipsâ possit ratione quâdam, sicut de Deo: *Omnia, quæcumque voluit, fecit.* Non opus est ipsi, quàm velle, & omnia facta sunt. Aspice

& admitare potentiam voluntatis ipsius, quam totam & integram impendit in favorem salutis nostræ. Inprimis, quando habuimus Salvatorem, nisi quando ipsa voluit? Nonne verum est, quod Pater æternus expectaverit consensum voluntatis ipsius, ad operandum Mysterium ineffabile Incarnationis in purissimo ipsius utero? postquam obtinuit Deum Hominem pro Filio suo Unigenito, quid facere voluit cum illo? ad quid impendit ipsa totam potentiam voluntatis suæ, nisi ad præparandum in ipso victimam, quæ immolari debebat pro salute omnium peccatorum? ardentissimus charitatis ipsius erga eos zelus eodumque excrevit, ut postquam produxerat hanc victimam ex parte sui ipsius, ipsam nutriret lacte suo, educaverat sollicitudine suâ, & impinguaverat, si ita loqui licet, propriâ substantiâ suâ, & denique deduxerat ipsam usque ad Altare Crucis, in quo sacrificari debebat; illa semetipsam obtulit cum illo, sustinens in corde suo eodum dolo,

Quanto
charitatis
ardore Sanctissima
Virgo vult
salutem
nostram.

dolores, quos sustinuit ipse in suo Corpore, & moriens interiùs, sicut ipse exteriùs moriebatur, ut offerret eum ipso idem sacrificium pro gloria Dei, & salute omnium peccatorum. Sic Arnoldus Carnotensis celebris hic Bonæ Vallis Abbas eximie hoc declaravit: *Omni- no erat una Christi & MARIÆ voluntas, unumque holocaustum ambo offerebant Deo, hæc in sanguine cordis, ille in sanguine Carnis.* Filius in Cruce, & Mater ad pedem Crucis, non habebant nisi unam & eandem voluntatem; ambo offerebant Deo idem sacrificium pro salute mundi, ambo suum effundebant sanguinem; ille ex venis suis, & altera ex corde suo, eòquod ambo eodem extimularentur zelo ad moriendum pro salute omnium peccatorum. Interroga modò, an procurrere ipsa velit salutem devotorum sibi clientum, cum tanta, imò omnia facit pro omnium peccatorum salute: Nonne hoc est ferio velle aliquid, quando dicitur, ego me totum impendam, propriam meam profundendo vitam?

O Deus! quis effari possit, quanto cum ardentissima charitatis suæ zelo, ipsa se impenderit ad procurandam salutem nostram? Si labores, qui assumuntur ad procurandam salutem animarum, si opera, quæ huic navatur, si zelus omnium Prophetarum, omnium Apostolorum, & omnium

St. P. Isaac Consultas, Tom. III.

Prædicatorum, qui unquam fuerunt, & deinceps erunt in tota Ecclesiâ, essent ex unâ parte; ad- iunge his etiam zelum omnium Angelorum in cælo, & dicito exin audacter, quòd hæc omnia non adæqueant zelum, qui flagrabat in Sanctissimæ Virginis corde, tum ad volendum, tum ad procurandum salutem animarum, eòquod dici possit, quòd Cor Matris æmuletur, sitque quasi Echo cordis Unigeniti Filij sui. Si ipsa igitur impendit magnum hunc zelum ad procurandam salutem animæ alicujus particularis sibi devotæ; anima hæc an æstimare se non possit fer- mè tam certam de salute suâ, ac si nomen suum inscriptum vidisset li- bro vitæ? Nolim tamen firmam hanc fidem ac fiduciam ingerere nisi ijs, qui verè devoti sunt erga Sanctissimam Virginem; Et tu ob- servaveris supra, quinam veri & fal- si devoti sint erga ipsam.

Sanctus Hieronymus declarare volens magnum Sanctissimæ Virgi- nis zelum pro gloria Dei & om- nium peccatorum salute, utitur verbis tam pulchris, tam efficaci- bus, tamque claris, ut mereren- tur incessanter enuntiari ex ore ho- minum omnium: *MARIAM to- tam incenderat divinus amor, ita ut in eâ esset amor continuus, & ebrietas perfusi amoris.* Afficmat, sacrum amoris divini ignem, totam ac integram inflammâsse Virginem, ita ut ipsa arderet continuo, & ex-

Declaratio
notabilis
S. Hierony-
mi circa
magnitudi-
nem amoris
SS. Virgi-
nis,

X. x. x. celi-

cessum, quo abripietur, tenuisse ipsam nunquam non in quâdam ebrietate, à quâ nunquam recedebat. Quis modus loquendi facundissimi hujus Patris? Nonne videtur nobis dicere velle, quòd, sicut ij qui ebrij, nunquam amplius reguntur ratione, nec aliquam servare possunt mensuram in omnibus, quæ agunt, sed potiùs abripi se sinunt à fortitudine vini sibi prædominantis; ita Sanctissima Virgo non servet nec regulam, nec mensuram, sed abripi se sinat à fortitudine amoris & zeli, à quo impellitur ad procurandam salutem animarum, potissimum autem sibi devotorum.

Meliùs est devotos nos esse erga solam Sanctissimam Virginem, quam erga

Si magni æstimandum est, devotione singulari, verâ ac solidâ prosequi aliquem Sanctorum, qui majori polleat apud Deum auctoritate, edquòd hoc ipsum sit magno frui pro salute suâ subsidio: majore

ris igitur æstimandum est, devotum esse erga centum vel ducentos, & majoris adhuc erga mille, vel bis millenos, & majoris adhuc erga millionem, vel centum milliones: sed quando haberes omnes Sanctos in cœlo tibi addictos, utque omnes singularissimi essent tui Protectores, & quis eorum tuam curaret salutem, velut suam propriam; hæc devotio, quæ videtur tam efficax, tam ampla, tamque certa, tanti haudquaquam prodesset tibi, quanti sola & unica erga Sanctissimam Virginem devotio, edquòd certum sit, ipsam solam plùs habere potentia, plùsque voluntatis faciendi nobis bene, quàm omnes simul habeant Sancti. Denique enim verum est, illam posse omnia, illamque velle omnia in favorem fidelium servorum suorum. Quid concludendum igitur restat, nisi.

§. III.

Quòd Sanctissima Virgo faciat omnia in favorem omnium sibi verè devotorum.

BONUM est posse, meliùs est velle, optimum est bene facere ijs, qui amantur. Non satis tibi sit, inquit Spiritus Sanctus in Scripturâ, diligere verbo aut linguâ, sed diligendum tibi est opere & veritate: Hoc ipsum est, quòd obstringere deberet omnes servitio Sanctissimæ Virginis; hoc attrahe-

re ad ipsam deberet devotos religiosissimos, quot alit mundus Christianos: ubique & incessanter videre est effectus devotionis erga ipsam in prodigijs, quæ patrat in favorem eorum, qui ipsius invocant subsidium; ita ut Sanctus Augustinus, & post ipsum Sanctus Bernardus provocent omnes ad exhiben-

2. JOH. 3.
v. 18.